

Forfatter: Quaade, George Joachim

Titel: BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Quaade, George Joachim (1870-07-08)

Citation: Quaade, George Joachim: "BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Quaade, George Joachim (1870-07-08)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 477. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020302.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin, til Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn.
Berlin, 8. Juli 1870.*

Da jeg modtog Deres Excellences ærede Skrivelse af 29de f. M., ventede jeg ikke, at jeg allerede ved at udtale min Tak derfor tillige skulde faae noget vigtigt Nyt at skrive om. Thi dette anseer jeg Pr. af Hohenzollerns Candidatur for at være. Imidlertid troer jeg, man maa være varsom med at tillægge den en virkelig blivende Virkning.

s. 478Jeg veed jo, at den nuværende danske Regjering ligesaalidt som den forrige speculerer i Ufred eller i en Krig mellem Preussen og Frankrig, og derfor er der ingen særegen Anledning for mig til at modarbeide en ved egne Ønsker støttet Forestilling om at den nu pludselig indtraadte Situation skulde komme hine Ideer imøde. Men jeg troer dog ikke at burde tilbageholde min egen Mening om Sagen, som er den, at man fra fransk Side, — jeg kan jo egentlig endnu kun tale om den franske Presse og om Gramonts Svar paa Interpellationen, der jo vistnok har stor Vægt, men som vi dog endnu kun kjender af Telegrammerne —, synes at tillægge Preussen eller Gr. Bismarck en for stor Andeel i den omhandlede Candidatur. Man har ikke sat sig imod den; man har maaskee ogsaa tænkt sig, at det vilde være smukt og derhos meget forøge den preussiske Politiks prestige, at en tydsk Prinds, som henregnedes til det preussiske Kongehuus, indtog den spanske Throne og saaledes blev en Efterfølger af Carl V; men jeg troer man gaaer for vidt, naar man antager, at man her har villet gjøre Noget som af Frankrig kunde i Længden ansees som en Provocation eller som et Angreb paa den Forestilling der nu omtrent i 100 Aar har hersket hos den franske Nation om at Spanien var en Slags Dependents af Frankrig, som ingen Andre maae røre ved ad modum Americanernes Monroedoctrin. Derfor er det min Mening, at Bevægelsen vil sætte sig, efterhaanden som Sagen yderligere opklares. Jeg troer ikke at Frankrig nu vil Krig, og hvad Preussen angaaer, da seer jeg ikke hvad det skulde vinde derved: jeg troer ikke man kunde berede Gr. Bismarcks Politik eller det nordtydske Forbund en større Forlegenhed, end dersom man i dette Øieblik vilde tilbyde hele Sydtydsklands, d. v. s. Baieras, Württembergs o. s. v. Indtrædelse i det nordtydske Forbund, thi dette vilde være meget næved at æquivalere Gjenoprettelsen af det gamle tydske Forbund.

Hertil kommer, at det jo ogsaa er meget tvivlsomt om Pr.s. 479af Hohenzollern vil faae det fornødne Antal Stemmer i de spanske Cortes.

Imidlertid forstaaer det sig af sig selv, at naar jeg saaledes i dette Øieblik mener, at Stormen vil trække over, saa slutter jeg ikkun fra hvad der er mig bekjendt og fra de Domme jeg iøvrigt kan danne mig om de paagjældende Forhold, og ligesom der baade hist og her kan gjøre sig Drivfjedre gjældende som vi ikke kjende, saaledes er det vistnok ogsaa afgjort, at Situationen er overordentlig vanskelig, og at der saaledes af sig selv og mod baade den ene og den anden Parts Villie kan voxte Ting frem, som ingen bliver Herre over.

Skulde en alvorlig Storm bryde løs, frygter jeg for at vor Stilling vil blive meget mislig.

G. Quaade.

Oreby.